

Burgemeester e
heer 5.1.2.e
Hinderwet voor
bekend 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e

hierbij op het verzoek van de
ming ingevolge artikel 6a der
op het perceel 5.1.2.e
plaatselijk bekend 5.1.2.e

De procedure is overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk 3 van de Wet Algemene Bepalingen Milieuhygiëne uitgevoerd. De voorgeschreven persoonlijke en openbare kennisgevingen als bedoeld in de artikelen 12 en 13 van de Wet Algemene Bepalingen Milieuhygiëne hebben op 8 en 10 maart 1989 plaatsgevonden. Ingevolge het bepaalde in artikel 14 van de zojuist genoemde wet heeft ter inzagelegging van de aanvraag c.a. plaatsgevonden van 10 maart tot en met 10 april 1989.

Tijdens deze termijn zijn schriftelijke bezwaren ingekomen van Stichting Werkgroep Behoud de Peel, 5.1.2.e Deurne (ingekomen d.d. 6 april 1989). Een openbare zitting is achterwege gelaten omdat wij aannamen dat daaraan geen behoefte bestond.

De aanvraag

Het betreft hier een verzoek om een geheel nieuwe vergunning ingevolge artikel 6a van de Hinderwet voor een melkvee- en pluimveebedrijf. Er wordt hinderwetvergunning aangevraagd voor het houden van 91 melkkoeien en 4546 slachtkuikenmoederdieren.

De inhoud van het bezwaarschrift

De werkgroep is van mening dat door de aangevraagde uitbreiding/wijziging van het bedrijf (van 480 naar 0 mestvarkens en van 0 naar 4546 ouderdieren van slachtkuikens) de ammoniakemissie zal toenemen. Volgens de richtlijn "Ammoniak en Veehouderij" is de ammoniakemissie van de 480 mestvarkens gelijk aan 1056 kg per jaar, terwijl dat voor 4546 moederdieren van slachtkuikens 1363,8 kg is.

De regionale ammoniak-emissie in de Peelstreek is al erg hoog; zo hoog dat het een ernstige bedreiging vormt voor de belangrijkste eigenschap van de Peel-restanten, namelijk de voedselarmoede.

De werkgroep acht elke verdere verhoging van de regionale ammoniak-emissie onaanvaardbaar. Sterker nog: om de in de Peelrestanten aanwezige zeldzame levensgemeenschappen te kunnen behouden zal de emissie van ammoniak in deze regio sterk omlaag moeten. Dit laatste is overigens een nationaal beleid.

Van nature bedraagt de stikstofdepositie vanuit de lucht in Nederland slechts enkele kilogrammen per ha per jaar.

In de gemeente 5.1.2.e is de depositie van ammoniak ten gevolge van de veehouderij vele malen hoger.

Het overheidsbeleid is er op gericht om de depositie van ammoniak in het jaar 2000 te hebben teruggedrongen tot 1300 mol per ha. per jaar. De depositie in 5.1.2.e zit daar aanzienlijk boven. Het is ons inziens daarom zeker niet gewenst deze depositie nog te verhogen door het toestaan van uitbreidingen van de veestapel, temeer daar de streefwaarde van 1300 mol voor de Peel naar alle waarschijnlijkheid nog aan de hoge kant zal zijn. Het belangrijkste schadelijke gevolg van NHx-neerslag in de Peel is dat het een opeenhoping van stikstof in de bodem tot gevolg heeft.

Burgemeester en wethouders 5.1.2.e 5.1.2.e beschikken hierbij op het verzoek van de heer 5.1.2.e 5.1.2.e om vergunning ingevolge artikel 6a der Hinderwet voor een 5.1.2.e 5.1.2.e op het perceel, kadastraal bekend 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e plaatselijk bekend 5.1.2.e 5.1.2.e

De procedure is overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk 3 van de Wet Algemene Bepalingen Milieuhygiëne uitgevoerd. De voorgeschreven persoonlijke en openbare kennisgevingen als bedoeld in de artikelen 12 en 13 van de Wet Algemene Bepalingen Milieuhygiëne hebben op 8 en 10 maart 1989 plaatsgevonden. Ingevolge het bepaalde in artikel 14 van de zojuist genoemde wet heeft ter inzagelegging van de aanvraag c.a. plaatsgevonden van 10 maart tot en met 10 april 1989.

Tijdens deze termijn zijn schriftelijke bezwaren ingekomen van Stichting Werkgroep Behoud de Peel, 5.1.2.e 5.1.2.e (ingekomen d.d. 6 april 1989). Een openbare zitting is achterwege gelaten omdat wij aannamen dat daaraan geen behoefte bestond.

De aanvraag

Het betreft hier een verzoek om een geheel nieuwe vergunning ingevolge artikel 6a van de Hinderwet voor een 5.1.2.e 5.1.2.e f. Er wordt hinderwetvergunning aangevraagd voor het houden van 91 melkkoeien en 4546 slachtkuikenmoederdieren.

De inhoud van het bezwaarschrift

De werkgroep is van mening dat door de aangevraagde uitbreiding/wijziging van het bedrijf (van 480 naar 0 mestvarkens en van 0 naar 4546 ouderdieren van slachtkuikens) de ammoniakemissie zal toenemen. Volgens de richtlijn "Ammoniak en Veehouderij" is de ammoniakemissie van de 480 mestvarkens gelijk aan 1056 kg per jaar, terwijl dat voor 4546 moederdieren van slachtkuikens 1363,8 kg is.

De regionale ammoniak-emissie in de Peelstreek is al erg hoog; zo hoog dat het een ernstige bedreiging vormt voor de belangrijkste eigenschap van de Peel-restanten, namelijk de voedselarmoede.

De werkgroep acht elke verdere verhoging van de regionale ammoniak-emissie onaanvaardbaar. Sterker nog: om de in de Peelrestanten aanwezige zeldzame levensgemeenschappen te kunnen behouden zal de emissie van ammoniak in deze regio sterk omlaag moeten. Dit laatste is overigens een nationaal beleid.

Van nature bedraagt de stikstofdepositie vanuit de lucht in Nederland slechts enkele kilogrammen per ha per jaar.

In de 5.1.2.e 5.1.2.e is de depositie van ammoniak ten gevolge van de veehouderij vele malen hoger.

Het overheidsbeleid is er op gericht om de depositie van ammoniak in het jaar 2000 te hebben teruggedrongen tot 1300 mol per ha. per jaar. De depositie in 5.1.2.e zit daar aanzienlijk boven. Het is ons inziens daarom zeker niet gewenst deze depositie nog te verhogen door het toestaan van uitbreidingen van de veestapel, temeer daar de streefwaarde van 1300 mol voor de Peel naar alle waarschijnlijkheid nog aan de hoge kant zal zijn. Het belangrijkste schadelijke gevolg van NHx-neerslag in de Peel is dat het een opeenhoping van stikstof in de bodem tot gevolg heeft.

Aangezien stikstof een plantenvoedingsstof is wordt de bodem dus voedselrijker.

In de Peelrestanten groeit een groot aantal plantensoorten dat alleen kan gedijen onder voedselarme condities. Bij toenemende voedselrijkdom van de bodem worden deze soorten verdrongen door meer algemene, niet oorspronkelijk bij het gebied behorende, soorten. Het specifieke karakter van de Peel gaat zo geheel verloren.

Daarnaast levert de NHx-neerslag in onze streek een zeer belangrijke bijdrage aan de verzuring van de bodem. Hoewel de Peel van nature al zuur is heeft dit wel degelijk negatieve gevolgen. Ook een hoogveen - en zeker de Peel van tegenwoordig - heeft hier en daar iets minder zure plekken. De zure neerslag heeft tot gevolg dat het overal even zuur wordt, waardoor de variatie aan plant- en diersoorten sterk afneemt. Bovendien zijn de hoogveenvormende veenmossen erg gevoelig voor zwaveldioxide. In de Peelstreek is de neerslag van zwaveldioxide extra hoog ten opzichte van andere gebieden. De aanwezigheid van ammoniak in de lucht versnelt namelijk de neerslag van zwaveldioxide ten gevolge van de vorming van ammoniumsulfaat.

Het is moeilijk om precies aan te geven welke NHx-depositie de levensgemeenschappen in de Peelrestanten kunnen verdragen. Dat de huidige depositie veel te hoog is staat echter buiten kijf.

Er zijn eigenlijk niet eens wetenschappelijke studies nodig om vast te stellen dat levensgemeenschappen die aangepast zijn aan een extreem voedselarm tot een zeer licht voedselrijk milieu wel nadelig beïnvloed moeten worden door een "voedseltoegift" die vele malen hoger is dan de natuurlijke waarde. Dat blijkt uit de hierover verschenen literatuur. Het bedrijf, waarvoor de hinderwetvergunning aangevraagd is, ligt duidelijk binnen het herkomstgebied van de NHx-neerslag die in de Peelrestanten gedeponeerd wordt. Dat herkomstgebied (het "regionale emissiegebied") blijkt zich namelijk tot op zo'n 20 km afstand van de Peelrestanten uit te strekken. Dat valt te concluderen uit de studie van 5.1.2.e en 5.1.2.e naar de herkomst van ammoniak- en ammoniumdepositie op verschillende plaatsen in Nederland.

In dat onderzoek is bekeken hoe groot de eigen bijdrage is van een vak van 5 x 5 km aan de NHx-depositie in dat vak zelf (het centrumvak) en vervolgens hoe groot de bijdrage aan de depositie in het centrumvak is van een "ring" van 5 km daaromheen, van de volgende "ring" van 5 km, etc.

In een gebied met een hoge emissie van ammoniak (gemeten in gemeente Boekel) bleek het centrumvak voor 39,3% bij te dragen aan de totale NHx-depositie in dat vak.

Het volgende omringende vak van 5 km droeg voor 17,1% daaraan bij. Het tweede omringende vak leverde 6% het derde 3,5% en het vierde 2,5%. Daarna nam de emissie slechts zeer geleidelijk af, zodat wij er van uit gaan dat het gebied buiten 20 km van de Peelrestanten bij het "landelijk emissiegebied" gerekend kan worden.

Uit het onderzoek is te concluderen dat het gebied tot 20 km rondom de Peelrestanten voor zo'n 70% bijdraagt aan de depositie van NHx in de Peelrestanten.

Vandaar dat de Werkgroep Behoud de Peel binnen deze afstand bezwaar maakt tegen elke verdere uitbreiding van de emissie van ammoniak;

Overwegingen naar aanleiding van de aanvraag en het ingekomen bezwaarschrift uit de motivering bij ons ontwerpbesluit van 2 mei 1989.

Beleid

Met ingang van 1 november 1981 is de wijziging van de Hinderwet van kracht geworden.

Deze wijziging houdt een verruiming van de reikwijdte van de Hinderwet in: Artikel 12A van de zoëvengenoemde wetswijziging biedt de mogelijkheid om bij de beoordeling van verzoeken om hinderwetvergunning de toekomstige ontwikkelingen binnen en buiten de inrichting te betrekken.

Op grond van artikel 13 van deze nieuwe wet dient bij de beoordeling van aanvragen om hinderwetvergunning voortaan ook rekening te worden gehouden met de inpasbaarheid van een inrichting in het milieu door bescherming van landschappelijke, natuurwetenschappelijke, recreatieve en ecologische waarden. Eveneens dient rekening gehouden te worden met het zogenaamde cumulatieve effect en met indirecte gevolgen. Voor deze wetswijziging werden aanvragen om hinderwetvergunning voor veehouderijen slechts getoetst aan de afstandsgrafiek uit de brochure Veehouderij en Hinderwet (uitgave maart 1976). Met deze brochure werd er naar gestreefd te voorkomen dat in de omgeving van de inrichting verblijvende mensen hinder van bedrijfsmatig gehouden dieren zouden ondervinden.

De wetswijziging heeft echter niet tot gevolg dat de afstandsnormen uit de brochure Veehouderij en Hinderwet bij de beoordeling van aanvragen om hinderwetvergunning thans buiten beschouwing worden gelaten.

De ammoniakemissie van agrarische bedrijven draagt in belangrijke mate bij aan de verzuring van ons milieu. Bovendien speelt de ammoniak als stikstofverbinding een belangrijke rol bij de eutrofiëring van biotopen met een voedsel-arm karakter, die door de bemesting via de lucht hun ecologische waarden dreigen te verliezen.

De achtergronddepositie van ammoniak is binnen de gemeente ^{5.1.2.e} dermate hoog (3141 mol NH_x/ha/jaar voor bos en 2245 mol NH_x/ha/jaar voor overige vegetaties), dat de streefwaarden van 2000 mol potentieel zuur per ha per jaar bij bedrijfsuitbreidingen en 1300 mol bij nieuwvestigingen ruim worden overschreden. Daarbij dient nog te worden betrokken dat de vermelde achtergrondniveaus zijn berekend aan de hand van gegevens over 1982. Sindsdien is er nog sprake geweest van een aanzienlijke uitbreiding van de veestapel.

Het feit dat het gebied van de ^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e} overwegend uit voor verzuring en/of voor eutrofiëring gevoelige gronden bestaat heeft tot gevolg dat het effect van de NH₃ depositie in ^{5.1.2.e} groter is dan bij andere minder gevoelige gebieden in ons land. In verband met de hoge achtergronddepositie van ammoniak zal toename hiervan het milieu, dat nu reeds zwaar van de hoge ammoniakdepositie te lijden heeft, nog verder aantasten.

Blijkens het Indicatief Meerjarenprogramma Lucht 1985-1989 wordt er in ons land naar gestreefd om de depositie van potentieel zuur in het jaar 2000 aanzienlijk te verminderen.

Beperking van de NH₃ emissies is niet alleen gunstig voor het natuurlijk milieu, ook de stankverspreiding kan daarmee worden beperkt zodat in maatschappelijke zin een ruimer gebruik van het landelijk gebied tot de mogelijkheden blijft behoren.

De doelstelling uit het Indicatief Meerjarenprogramma zal naar onze verwachting slechts kunnen worden bereikt door bedrijfsaanpassingen bij bestaande veehouderijen, hetgeen ongetwijfeld de nodige investeringen met zich mee zal brengen.

Verhoging van de totale emissie zal deze aanpassingen slechts ingrijpender maken.

Ons beleid is er op gericht om de bestaande NH₃ emissie binnen de gemeente 5.1.2.e niet te laten toenemen. Indien door bedrijfsaanpassingen of -wijzigingen de NH₃ emissie afneemt wordt dat als een gunstige ontwikkeling beschouwd. Tegenover bedrijfsaanpassingen ter vermindering van de NH₃ emissie, met het oogmerk om meer dieren te kunnen houden, wordt in principe een afwijzend standpunt ingenomen, wanneer daardoor de mestproductie toeneemt. Toename van de hoeveelheid mest heeft bij verspreiding ervan op het land nl. weer toename van NH₃ emissie tot gevolg.

Naar de verspreiding en gevolgen van NH₃ is gedurende de afgelopen jaren door verscheidene instituten onderzoek gedaan. De naar aanleiding van deze onderzoeken verschenen rapporten zijn door ons als maatstaf gebruikt bij de beoordeling van aanvragen om hinderwetvergunning van veehouderijen.

In februari 1987 verscheen er een gezamenlijke richtlijn in het kader van de Hinderwet betreffende ammoniak en veehouderij van het Ministerie van Landbouw en Visserij en het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

Deze richtlijn kan alleen worden toegepast in een zone van 500 meter rondom een voor verzuring gevoelig gebied.

Uit onderzoek naar de verspreiding van ammoniak is echter gebleken dat naar schatting 5% binnen 500 meter van de emissiebron wordt afgezet. Circa 20% van de droge depositie van ammoniak vindt plaats binnen 5 km van de emissiebron (IMOU-rapport R-86-8 pag. 7, Hinderwetrichtlijn Ammoniak en Veehouderij pag. 3).

Gezien de grotere verspreiding van ammoniak en gelet op de reeds aanwezige achtergronddepositie in de gemeente 5.1.2.e zijn wij van mening dat er door ons bij de beoordeling van aanvragen om hinderwetvergunning grotere afstanden kunnen worden aangehouden.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer heeft enige tijd geleden tijdens een vergadering van de Vaste Commissie voor Landbouw en voor het Milieubeheer bevestigd dat de gemeentebesturen in dezen een vrijheid van handelen hebben. Zulks is ons eveneens gebleken uit de toespraak van deze minister voor de algemene jaarvergadering van de Nederlandse organisatie van Pluimveehouders Kring Limburg op 15 maart 1988, waarbij de minister een expliciete relatie legde tussen de beperkte reikwijdte van de richtlijn en het recht van gemeentebesturen om op basis van de Hinderwet verder te gaan dan de richtlijn van rijkswege.

Voor verzuring gevoelige gebieden die kleiner zijn dan 1 à 2 ha blijken volgens de richtlijn in eerste instantie niet onder de werking daarvan te vallen.

Deze kleine landschapselementen hebben naar onze mening echter wel degelijk een ecologische of landschappelijke waarde. Het feit dat deze kleinere gebieden in het bestemmingsplan Buitengebied Gemeente 5.1.2.e als bos zijn aangeduid, vormt voor ons voldoende aanleiding om deze gebieden te beschermen.

Ook na herplanting dienen voor een dergelijk kleiner gebied de omstandigheden zodanig te zijn, dat de daar geplante bomen normaal kunnen uitgroeien.

Indien een bosgebied op het moment in een slechte staat verkeert, betekent dat dus niet dat het als zodanig wordt afgeschreven.

Ons is gebleken dat bij verscheidene agrarische bedrijven uitbreidingen en/of wijzigingen hebben plaatsgevonden zonder dat daarvoor tevoren de benodigde hinderwetvergunning is aangevraagd.

Ons huidige beleid met betrekking tot dit soort gevallen is er op gericht om bedrijfsuitbreidingen en/of -wijzigingen van voor 1 november 1981 volgens de "oude Hinderwet" te beoordelen.

In dergelijke gevallen dient echter wel een overtuigend bewijs geleverd te worden.

Uitbreidingen en/of wijzigingen die dateren van na 1 november 1981 worden volgens de "nieuwe Hinderwet" beoordeeld.

Bij ons besluit van 4 maart 1986 is door ons een hinderwetvergunning verleend voor het uitbreiden of wijzigen van het bedrijf. Op grond van deze vergunning zou de totale capaciteit van het bedrijf 91 melkkoeien, 38 produktieve fokzeugen en 480 mestvarkens gaan bedragen.

De vergunninghouder heeft deze plannen echter niet volledig gerealiseerd, doch diende op 10 november 1988 het onderwerpelijke verzoek in dat een gedeeltelijke omzetting van de vergunning beoogt (inwisseling van varkens tegen slachtkuikenouderdieren).

Stichting "Werkgroep Behoud de Peel" heeft over het hoofd gezien dat er behalve 480 mestvarkens tevens 38 produktieve zeugen worden ingeleverd.

Daardoor blijft de ammoniakemissie van het bedrijf ongewijzigd.

Op de bij de aanvraag behorende tekening is een opvangruimte voor nuchtere kalveren aangegeven (de vroegere varkensstal). Volgens verklaring van de aanvrager zijn er in de betreffende ruimte ten hoogste 3 kalveren tegelijkertijd aanwezig gedurende circa een week na de geboorte. Dit legt echter qua ammoniakemissie nauwelijks gewicht in de schaal. In de voorschriften dient echter aan dit aspect wel aandacht te worden besteed. Wij zijn voornemens om de gevraagde vergunning onder oplegging van de aangehechte gewaarmerkte voorschriften te verlenen.

Het zoëven vermelde ontwerpbesluit is conform het bepaalde in artikel 24 van de Wet Algemene Bepalingen Milieuhygiëne verzonden en bekend gemaakt en ter inzage gelegd van 2 juni tot en met 16 juni 1989.

Tegen het ontwerp zijn geen bezwaren ingebracht.

Gelet op de desbetreffende bepalingen van de Hinderwet en de Wet Algemene Bepalingen Milieuhygiëne besluiten wij derhalve onder oplegging van voorschriften vergunning te verlenen voor het houden van 91 melkkoeien en 4546 slachtkuikenouderdieren.

5.1.2.e

30 OKT. 1990

Burgemeester en Wethouders van 5.1.2.e
de secretaris, de burgemeester,

5.1.2.e

5.1.2.e

Zaken,

BEROEP tegen deze beschikking kan worden ingesteld door:

- a. de aanvrager;
- b. de betrokken adviseurs;
- c. degenen die tegen de aanvraag om vergunning tijdig bezwaren hebben ingediend;
- d. enige andere belanghebbende die aantoont dat hij redelijkerwijs niet in staat is geweest eerder bezwaren in te brengen.

Gedurende een maand vanaf de dag van terinzagelegging van deze beschikking kunt u daartegen bij een aan de Afdeling voor de geschillen van bestuur van de Raad van State gericht beroepschrift in beroep komen. Het beroepschrift moet in tweevoud worden ingediend bij deze Afdeling, postbus 20019 2500 EA

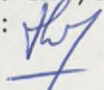
's-Gravenhage

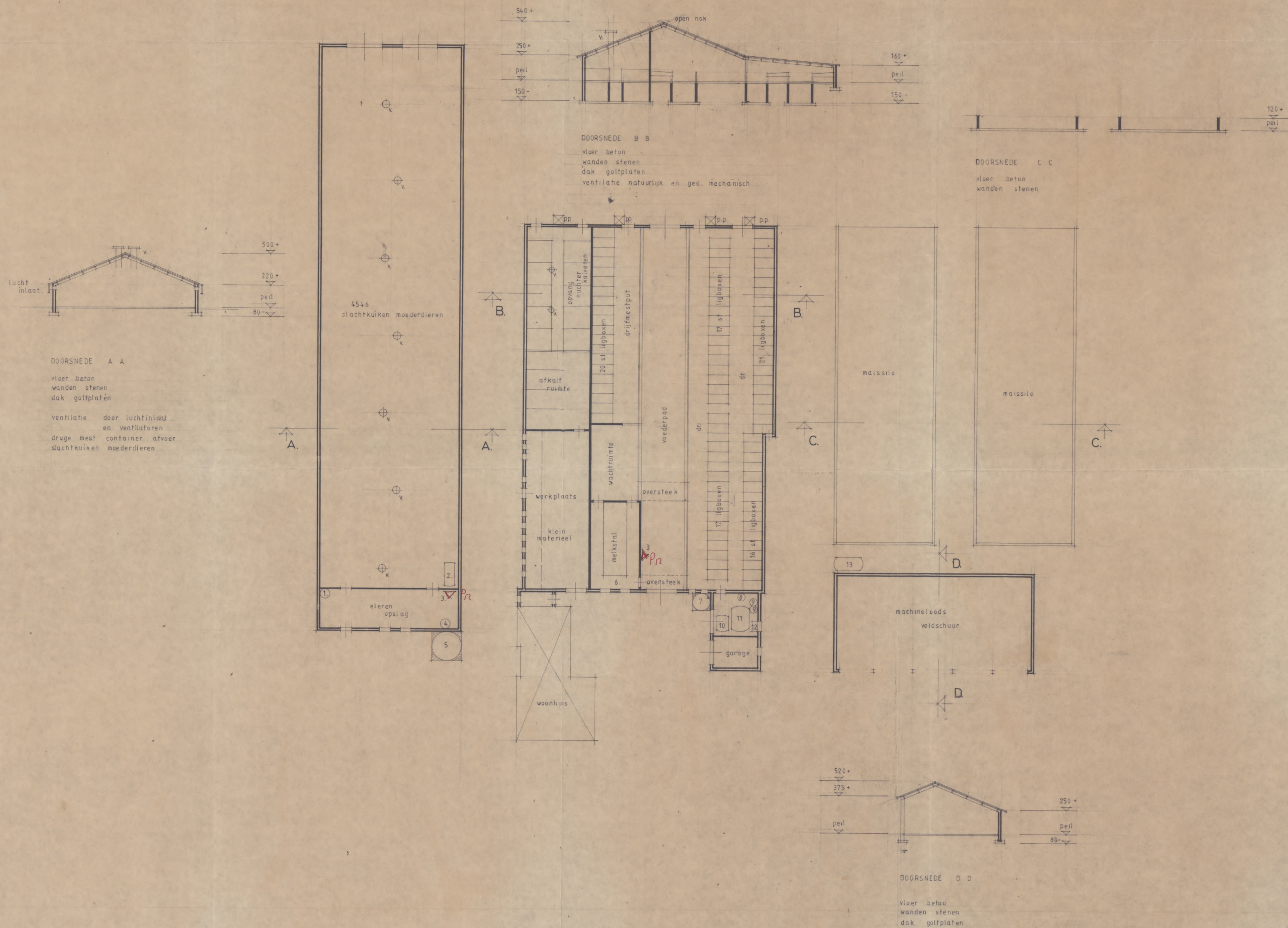
Zij die beroep instellen kunnen overeenkomstig artikel 107 van de Wet op de Raad van State een verzoek doen om schorsing van de beschikking danwel tot het treffen van een voorlopige voorziening. Dit verzoek moet eveneens binnen bovengenoemde termijn worden gericht aan de voorzitter van de Afdeling voor de geschillen van bestuur van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA

's-Gravenhage. De beschikking wordt niet van kracht voordat op dat verzoek is beslist.

dict: TJ

typ : RVO/94h

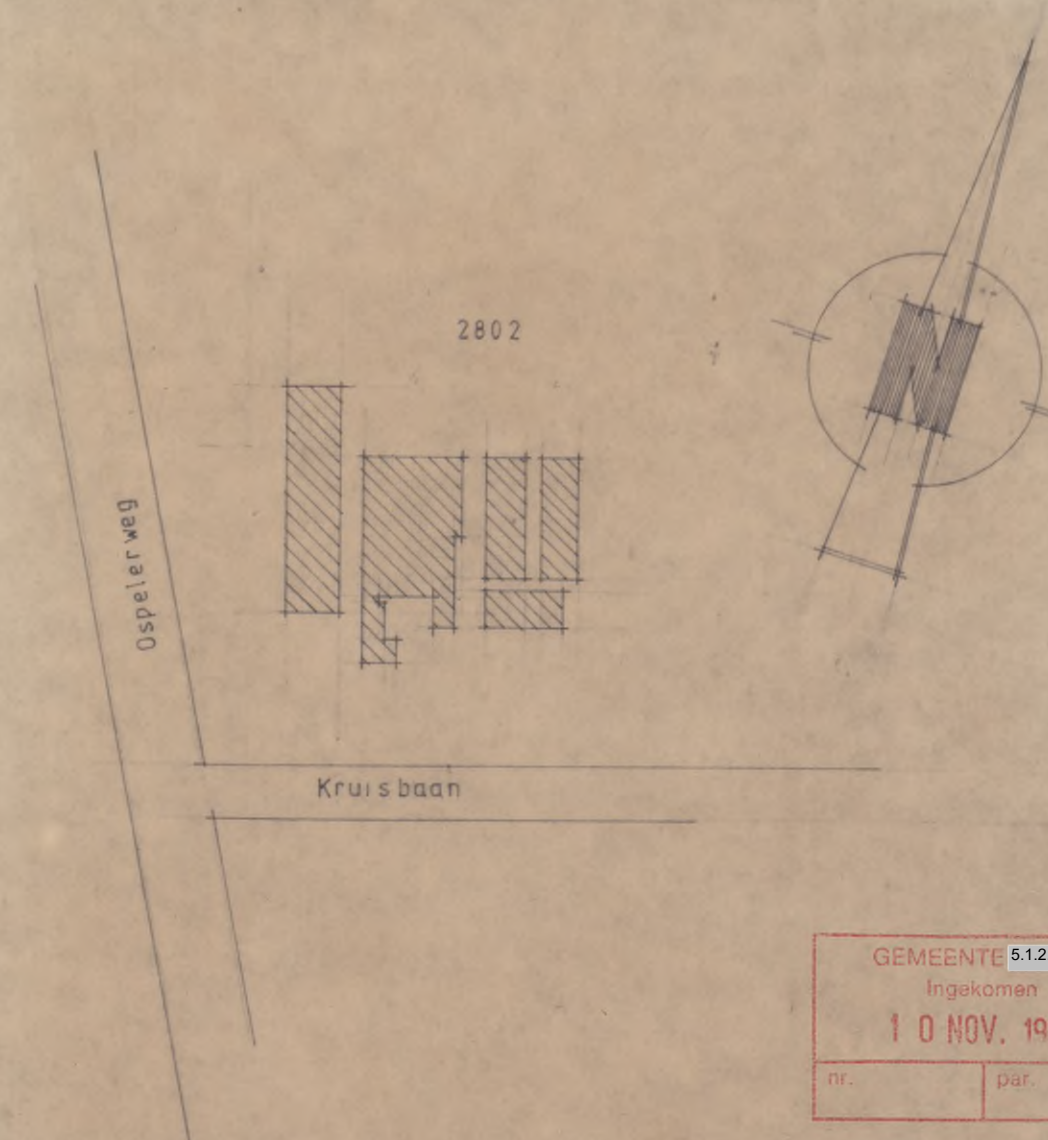
coll:

RENVOOI

- pp. pompput drijfmest
dr. drijfmestput
v. ventilator Ø 50 0.3 KW
1. motor eierband 2 KW
2. hete lucht kanon 3 KW
3. brandblusapparaat poeder
4. motor voederketting 2 KW
5. voedersilo 12 ton
6. voedersilo boven melkstal 6 ton
7. voedersilo 8 ton
8. vacuumpomp 3 KW
9. elektrische boiler inh 120 l.
10. melktank 1000 l.
11. melktank 3000 l.
12. koelaggregaat 1.7 KW
13. dieseltank + handpomp 600 l. bovengronds

aanwezig in werkplaats
lastraf
kolomboormachine
haakse slijper
hoge druk reiniger

SITUATIE SCHETS

Behoort bij besluit van Burgemeester
en Wethouders der gemeente 512e

d.d. 30 OKT. 1990
namens deze
het Hoofd van Afd. Ruimtelijke Ordening en Algemene Zaken

GEMEENTE 512e

SECTIE D8 NR. 2802

1 2000

PROJECT	RUNDVEE EN KIPPENHOUDERIJ		
PRINCIPAAI	DHR. P. VAN 512e	KRUISBAAN 1 512e	512e
ONDERDEEL	HINDERWET TEKENING 1206		
 BOUWTECHNISCH BUREAU H. VEUGEN 512e VOORSTEL 512e 45 512e TEL. 04936-3155 TEL. 04935-389			
DAT. 4 11 1988	GEW.	SCH. 1 200	BLAD
GET. G. LEIJTEN ing	GEZ.	FORM.	TEK. NR.